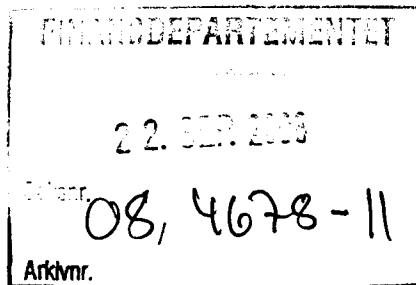

Finansdepartementet

Oslo, 11.09.08

Deres referanse: 06/281 SL MaSo/Tiz

Høringsuttalelse fra Abelia og Forskningsinstituttene Felles Arena (FFA):

Forskriftsbestemmelser om utfylling og gjennomføring av skatteloven § 2-36 femte, sjette og syvende ledd om formuesskattefritak for forskningsstiftelser.

Vi takker for invitasjon til å komme med høringsuttalelse vedrørende forskriftsbestemmelser om utfylling og gjennomføring av skatteloven § 2-36 femte, sjette og syvende ledd om formuesskattefritak for forskningsstiftelser. Abelia og Forskningsinstituttene Felles Arena, FFA har valgt å gi en felles uttalelse da synspunktene på de foreslåtte forskriftsbestemmelsene er sammenfallende.

1. Generelle kommentarer

Lovens system er at forskningsinstitutter med basisbevilgning ikke skal betale formuesskatt på eiendeler som hovedsakelig brukes til forskningsformål. Den formuesskatten de på denne måten blir fritatt for, må imidlertid brukes til forskningsinstituttets ikke-økonomiske aktiviteter.

Loven innebærer at det må trekkes et skille mellom eiendeler som brukes til forskningsformål, og andre eiendeler. Til dette skriver departementet i høringsbrevet s. 3 at "Begrepet forskningsaktivitet er avgrenset på en slik måte at departementet antar at de fleste av forskningsstiftelsens eiendeler vil anses å bli benyttet i stiftelsenes forskningsaktivitet, og således omfattes av formuesskattefritaket "

Etter at forskningsinstituttene har foretatt klassifiseringen av sine eiendeler og etablert det dokumentasjonssystemet som forskriften legger opp til, skulle håndteringen av formuesskatten således være relativt grei fra en praktisk side.

På den annen side vet man ikke med sikkerhet hvordan reglene vil bli praktisert i årene fremover. Det er derfor viktig å sørge for at forskriften utformes slik at forutsigbarheten for hva som gjelder blir størst mulig, og at så få punkter som mulig blir gjenstand for skjønn og diskusjoner.

I det følgende blir forskriften gjennomgått med forslag til visse justeringer.

2. Forskriftens virkefelt

Rent innledningsvis er det viktig å minne om at institusjoner som ikke har erverv til formål kan være helt eller delvis fritatt for både formuesskatt og inntektsskatt etter Skattelovens § 2-32:

§ 2-32. Begrensning av skatteplikt for institusjon eller organisasjon som ikke har erverv til formål m.v.

(1) Mild stiftelse, kirkesamfunn, menighet, selskap eller innretning som ikke har erverv til formål, er fritatt for formues- og inntektsskatt.

(2) Driver institusjon eller organisasjon som omfattes av første ledd økonomisk virksomhet - herunder bortleie av fast eiendom, også i tilfelle eiendommen delvis er benyttet til egen bruk - vil formue i og inntekt av den økonomiske virksomheten være skattepliktig. Økonomisk virksomhet er unntatt fra skatteplikt når omsetningen av denne virksomheten i inntektsåret ikke overstiger 70.000 kroner. For veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner er den tilsvarende beløpsgrensen 140.000 kroner.

(3) For institusjon eller organisasjon som har skatteplikt etter annet ledd, skal gevinst ved realisasjon av driftsmiddel benyttet i den økonomiske virksomheten ikke regnes som inntekt med høyere beløp enn det som er kommet til fradrag i inntekten som avskrivninger.

Den nye bestemmelsen som fritar visse forskningsinstitutter fra formuesskatt gjør ingen innskrenkninger i Skattelovens § 2-32. I den grad forskningsinstitutter faller inn under denne bestemmelsen behøver de ikke å benytte seg av Skattelovens § 2-36 og forskriften for å unngå formuesskatt. Fordelen er at de i den grad dette er tilfellet vil slippe både inntektsskatt og formuesskatt. Og det beløpet som skulle ha vært betalt i formuesskatt skal ikke settes av på en egen konto reservert til ikke-økonomiske formål.

Dette utgangspunktet innebærer at et forskningsinstitutt først må se hvor langt det kommer ved å bruke Skattelovens § 2-32. For resten av virksomheten må instituttet benytte Skattelovens § 2-36 og forskriften for å oppnå fritak på formuesskatt.

I det følgende vil bare Skattelovens § 2-36 og forskriften bli gjenstand for behandling

3. Er definisjonen av FoU-hensiktsmessig?

Skattefritaket skal gjelde formuesobjekter som benyttes i forskningsaktivitet. I høringsnotatet (s.2) sier departementet at det anser det "...hensiktsmessig å benytte samme definisjon som legges til grunn i OECDs retningslinjer i Frascati-manualen". I forslaget til forskrift heter det således i § 2-36-(1):

"...som forskningsaktiviteter regnes grunnforskning, anvendt forskning og utviklingsarbeid"

Denne hovedinndelingen er i samsvar med Frascati-manualen. Hva som ligger i de ulike formene for forskning, grensene mellom dem, og hva som ligger utenfor, er ut fra en språklig

og faktisk vurdering ikke trivielt å beskrive. Frascati-manualen gir en til dels meget detaljert veiledning på dette punktet.

I høringsnotatet sies det som nevnt at Frascati-manualens definisjon er lagt til grunn i forskriften. Det er ikke opplagt om dette kun referer til hovedinndelingen mellom de tre forskningstypene, eller også den nyanserte beskrivelsen i manualen. I alle tilfeller er en uttalelse i et høringsbrev ikke en rettskilde som har (særlig) gjennomslagskraft når skattevedtak skal treffes.

Ut fra hensynet til forutberegnelighet vil man være tjent med at Frascati-manualens nyanserte fremstilling av hva som ligger i forskningsbegrepet legges til grunn i forskriften. Man vil da unngå at det blir skattemyndighetenes fortolkning av sekkebegreper som blir avgjørende.

På den bakgrunn foreslås det at forskriften får følgende tillegg:

”...som forskningsaktiviteter regnes grunnforskning, anvendt forskning og utviklingsarbeid slik dette er beskrevet i OECDs Frascati- manual”

For ordens skyld nevnes det at EU og ESAs utlegning av de tre forskningstypene i sin veiledning til statsstøttereglene tilsynelatende avviker noe fra Frascati-manualen. Dette skyldes formodentlig at utdypingen er gjort for å tilpasse forklaringen bedre til næringslivets FoU enn til FoU-generelt. Forskriften må imidlertid passe både forskningsinstitutter som driver næringsrettet FoU, og de som driver annen form for FoU. Ser man nærmere på Frascati-manualens utlegning av hva som ligger i anvendt forskning og utviklingsforskning, skulle definisjonene i realiteten være nær identiske.

4. Hvor omfattende må bruken til FoU-formål være for at unntaket skal komme til anvendelse?

Forskriftens viktigste prinsipp er at det ikke skal betales formuesskatt for eiendeler som *hovedsakelig* benyttes til FoU (§ 2-36-(1) annet punktum). Uttrykksmåten er ikke klar. Er det tilstrekkelig at eiendelen brukes mer enn 50 % til FoU formål, eller sikter uttrykksmåten til en høyere prosentandel? Og i tilfellet det siste, er det tale om 60-70 % eller er det heller snakk om 80-90 %?

At bestemmelsen er uklar medfører både fordeler og ulemper. Ulempen er at bestemmelsen er lite forutberegnelig, og man vil kunne oppleve varierende praksis fra et likningskontor til et annet. Fordelen kan være at likningskontorene vil legge forskningsinstituttets anslag til grunn og ikke overprøve den fordi bestemmelsens innhold er uklar og det vil være ressurskrevende å gå inn i en diskusjon med forskningsinstituttene om spørsmålet.

Forskningsinstituttene vil være tjent med en mer presis regel og at prosentsatsen settes så lavt som mulig.

Bestemmelsen er heller ikke helt presis mht. hvilket tidsrom som skal telle med i vurderingen av om eiendelen hovedsakelig benyttes til FoU. Det avgjørende er formodentlig bruken i skatteåret. Denne tolkningen innebærer at en formuesgjenstand kan bli omfattet av fritaket det ene året, men ikke det andre. Hvis dette er et problem for forskningsinstituttene kunne man foreslå en alternativ regel, for eksempel at det er bruken de siste tre årene som skal vurderes. Dette ville gi noe større stabilitet. Men man måtte også i forhold til en slik regel måtte foreta

en årlig vurdering av hva objektet har vært brukt til. Alt i alt foreslås det at denne siden av regelen ikke blir endret, men at § 2-36-1 blir presisert:

(1)Forskningsstiftelse som mottar basisbevilgning fra Staten etter retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatt på formue. Fritaket omfatter formuesgjenstander som instituttet benytter til forskningsaktiviteter mer enn halvparten av den faktiske brukstiden i skatteåret. Som forskningsaktiviteter regnes grunnforskning, anvendt forskning og utviklingsarbeid.....

5. Hvilke typer aktiva omfattes av unntaket?

Unntaket vil i prinsippet gjelde alle typer formuesobjekter som brukes i forskningsaktiviteten. Det mest praktiske er gjenstander og bygninger. Regelen gjelder også for eksempel dataprogrammer og immaterielle rettigheter som benyttes i forskningen.

Administrasjon og ulike støttefunksjoner regnes etter Frascati- manualen (norsk versjon 2004 s. 12) ikke som FoU. Administrative kostnader knyttet til FoU skal imidlertid medtas som en forskningskostnad i statistikken. Hvis man legger Frascati- manualen til grunn og sammenholder med utkastet til forskriftstekst, vil det bli formuesskatt på et administrasjonsbygg som et institutt har, eller for eksempel på en sentral dataenhet som betjener flere forskningsenheter. Dette har neppe vært meningen, noe som bør fremgå av forskriftsteksten. Paragraf 2-36-1 bør således få en presisering:

(1)Forskningsstiftelse som mottar basisbevilgning fra Staten etter retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for skatt på formue. Fritaket omfatter formuesgjenstander som instituttet direkte eller indirekte benytter til forskningsaktiviteter mer enn halvparten av den faktiske brukstiden i skatteåret. Som forskningsaktiviteter regnes grunnforskning, anvendt forskning og utviklingsarbeid.....

6. Særlig om formuesskatt på finansielle eiendeler

6.1. Forskningsutstyr m.v. eiet gjennom aksjeselskap

Etter utkastet til forskrift vil skattefritaket ikke bare gjelde fysiske aktiva, men vil også kunne gjelde finansielle eiendeler:

Finansielle eiendeler som aksjer m.v. omfattes når disse har en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten.

Det er positivt at forskriften åpner opp for at skattefritaket også kan omfatte finansielle aktiva. Men hva som ligger i uttrykksmåten ”..en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten” er ikke klart.

Bestemmelsen vil sannsynligvis gjelde de tilfellene der en formuesgjenstand som brukes i forskningen er eiet av et aksjeselskap. Man kunne for eksempel tenke seg at forskningsstiftelsen har valgt å organisere sine forskningsbygg eller et testlaboratorium i et aksjeselskap. Det ville være noe vilkårlig om det ble fritak for skatt hvis stiftelsen eiet bygget selv, men formuesskatt dersom bygget er eiet gjennom et aksjeselskap. Det ville være fordelaktig å

presisere at det ikke skal betales formuesskatt på slike aksjer. På denne bakgrunn foreslås § 2-36-(1) endret:

Finansielle eiendeler som aksjer m.v. omfattes når disse har en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten. Slik tilknytning foreligger bla. for aksjer i selskaper som eier bygninger eller laboratorier som benyttes i forskningen.

6.2. Aksjer i forskningsinstitutter

Ut fra en ren språklig fortolkning av så vel Skatteloven § 2-36 og forskriftsutkastet, ville den mest nærliggende forståelsen være at formuesskatt vedrørende aksjer i forskningsinstitutter ikke er den type eiendel som faller inn under forskriftens § 2-36-(1), men reguleres av § 2-36-(4). Dette er isolert sett ikke problematisk. Det som skaper vanskeligheter er bestemmelsen i § 2-36-(6). Denne bestemmelsen innebærer at stiftelsen må overføre penger til det aksjeselskapet som skatteletten så å si stammer fra. I et forskningskonsern vil dette være til hinder for en strategisk anvendelse av pengene, dvs. at de brukes til de formål som fremmer konsernets strategi på tvers av selskapsstrukturen. Dette er uheldig.

Går man til Ot. prp nr. 1 (2007-2008) der lovendringen om skattefritak ble foreslått, synes det å fremgå at bestemmelsen om overføring av skattefordelen til aksjeselskapet er ment å gjelde for stiftelser som *ikke* mottar basisbevilgning. Lest i sammenheng, synes lovforarbeidene å forutsette at prinsippet i § 2-36-(1) skal gjelde for alle forskningsaktiva som forskningsstiftelser som *mottar basisbevilgning* eier. Legger man denne forståelsen til grunn, vil slik stiftelse kunne disponere skattefordelen fritt til ikke-økonomiske aktiviteter, enten hos seg selv eller andre selskaper i konsernet. Dette er ut fra forskningsstrategiske hensyn klart den beste løsningen. Hvis forskriften ikke åpnet opp for en slik fleksibilitet, ville organisasjonsstrukturen kunne bli bestemmende for bruken av midler, og ikke de reelle behov.

Hensikten med bestemmelsen i Skattelovens § 2-36 er å unngå at forskningsinstitutter med basisbevilgning mister midler fordi de må betale formuesskatt. Skattefritaket skal knyttes til "eiendeler som hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktiviteter". Hvorvidt disse eiendelene eies direkte eller indirekte gjennom aksjeselskaper, burde i forhold til målsettingen med reglene ikke ha noen betydning. Ut fra så vel reelle hensyn og lovens forarbeider bør dette kunne presiseres i forskriften. På denne bakgrunn foreslås følgende endring til § 2-36-(1):

Finansielle eiendeler som aksjer m.v. omfattes når disse har en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten. Slik tilknytning foreligger bla. for aksjer i selskaper som eier bygninger eller laboratorier som benyttes i forskningen. Det samme gjelder aksjer i forskningsinstitutter som mottar basisbevilgning. Bestemmelsen i fjerde ledd annet og tredje punktum gjelder tilsvarende.

6.3 Aksjer i forskningsbaserte selskaper etablert av stiftelsen.

Det er fra myndighetenes side ønskelig at forskningsresultater blir brukt for å etablere nye bedrifter. Det tar ofte lang tid å utvikle forskningsbaserte ideer til levedyktige selskaper. En slik utvikling skjer noen ganger best med en nær tilknytning forskningsinstituttet som ideen kommer fra. En foredling av forskningsideer ligger inne i forskningsinstituttens samfunnsoppdrag og har særlig nær tilknytning til instituttens forskningsaktivitet. Aksjer i slike

selskaper bør derfor ikke resultere i formuesskatt for stiftelsen som eier aksjer i slike oppstartsselskaper. Det foreslås at dette fremgår av forskriften.

Finansielle eiendeler som aksjer m.v. omfattes når disse har en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten. Slik tilknytning foreligger bla. for aksjer i selskaper som eier bygninger eller laboratorier som benyttes i forskningen. Det samme gjelder aksjer i forskningsinstitutter som mottar basisbevilgning. Bestemmelsen i fjerde ledd første, annet og tredje punktum gjelder tilsvarende. Skattefritak gjelder også for aksjer i selskaper som stiftelsen har etablert for å kommersialisere sine forskningsresultater.

6.4. Driftskapital i form av bankinnskudd m.v.

Penger forskningsinstituttet har plassert i bankinnskudd, statsobligasjoner og andre likvide finansielle instrumenter faller utenfor det man vanligvis ville si har en særlig nær tilknytning til forskningsaktiviteten, og vil derfor kanskje ikke bli fritatt for formuesskatt etter forskriftsutkastet. En slik fortolkning ville innebære at det ble formuesskatt på driftskapitalen som er nødvendig for den daglige virksomheten. Det kan derfor sies at driftskapitalen ” ...hovedsakelig benyttes i instituttets forskningsaktivitet” slik loven formulerer det.

Det foreslås derfor at forskningsinstituttene fritas for formuesskatt for finansielle eiendeler som utgjør driftskapitalen. En likvid kapital utover det man trenger til driften vil bli formuesbeskattet. Hva som skal anses som en rimelig driftskapital beror på et skjønn, men 50 % burde være et relevant tall. På denne bakgrunn foreslås det at § 2-36-(1) blir presisert i følgende retning:

Finansielle eiendeler som aksjer m.v. omfattes når disse har en særlig og nær tilknytning til forskningsaktiviteten. Slik tilknytning foreligger bla. for aksjer i selskaper som eier bygninger eller laboratorier som benyttes i forskningen. Det samme gjelder aksjer i forskningsinstitutter som mottar basisbevilgning. Bestemmelsen i fjerde ledd første, annet og tredje punktum gjelder tilsvarende. Skattefritak gjelder også for aksjer i selskaper som stiftelsen har etablert for å kommersialisere sine forskningsresultater. Skattefritaket gjelder videre for driftskapital i form av bankinnskudd, obligasjoner og andre likvide finansielle eiendeler stiftelsen eier, begrenset oppad til 50 % av FoU-aktiviteten.

7. Fordeling av gjeld

Det er etter § 2-36- (3) annet punktum nettoverdien av den eventuelle skattbare formuen som skal beskattes. Det betyr at det skal gjøres fradrag for gjeld

I lys av at formuen til en forskningsstiftelse kan bestå av formuesobjekter som dels dekkes av fritaket for formuesskatt og dels ikke omfattes av det, må man fordele gjelden forholdsvis mellom objektene. Dersom for eksempel 90 % av verdiene dekkes av fritaket, vil bare 10 % av gjelden komme til fradrag på den delen av formuen det skal betales skatt på

Hvis man ikke hadde en slik regel om fordeling av gjelden, men kunne henføre hele gjelden til den skattbare formuen, ville det medføre en skattelette som ligger utenfor lovens og forskriftens logikk. Denne bestemmelsen virker derfor logisk.

8. Formuesskatt der en stiftelse eier aksjer i et forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning

Forskriftens § 2-36-(3) legger opp til at stiftelser ikke skal betale formuesskatt på aksjer de eier i forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning.

Bestemmelsen i § 2-36-(3) er isolert sett uproblematisk. Bestemmelsen i § 2-36-(6) om overføring av skattefordelen til aksjeselskapene er uheldig der forskningsstiftelsen selv mottar basisbevilgning. På denne bakgrunn foreslås det at det i § 2-36-(3) blir presisert hvilke stiftelser regelen gjelder for:

(4) Stiftelse som selv ikke mottar basisbevilgning, men som eier aksjer i forskningsinstitutt som mottar basisbevilgning fra staten etter retningslinjer for statlig finansiering av forskningsinstitutter, er fritatt for formuesskatt på aksjer i forskningsinstitutter etter bestemmelsen i dette ledd.....

Regelverket legger opp til at forskningsinstitutter organisert som *stiftelser* som hovedregel skal slippe formuesskatt. Et forskningsinstitutt organisert som *aksjeselskap* betaler ikke formuesskatt. Derimot betaler aksjonærene formuesskatt på verdien av aksjene. Dersom et forskningsinstitutt har valgt å organisere deler av sin virksomhet i aksjeselskap, ville forskningen bli belastet en formuesskatt hvis man ikke laget et fritak for slike tilfeller.

Den foreslåtte regelen er litt komplisert fordi den fastsetter at fritaket ”.. er begrenset til et beløp som ville tilsvart en beregnet skattefordel i det underliggende aksjeselskapet dersom det i stedet var organisert som en stiftelse”. Denne bestemmelsen skal sikre at man verken taper eller tjener på å organisere forskningen gjennom aksjeselskaper. Regelen skulle imidlertid være grei nok: Ved å anvende prinsippene i forskriftens § 2-36-1 finner man ut hvilke formuesobjekter som skal tas ut når man skal beregne aksjene verdi, og det blir denne (eventuelle) restverdien den eiende stiftelsen må betale formuesskatt på i samsvar med sin eierandel og de generelle reglene i skatteloven om fastsetting av formue.

9. Bruk av midler svarende til skattefritaket

For at skattefritaket ikke skal regnes som ulovlig statsstøtte etter EØS avtalens art. 61, er det nødvendig at den formuesskatten som instituttene slipper å betale blir benyttet til ikke-økonomiske aktiviteter, se utkastet til § 2-36-(5). Eksempler på slik aktivitet er utdanning, utførelse av uavhengig forskning og formidling. Eksemplene er hentet fra ESAs veiledning om statsstøtte til FoU. Oppregningen er ikke uttømmende. Etablering av samlinger eller dataregistre om samfunnsforhold vil eksempelvis også kunne falle inn under hva midlene kan brukes til.

Midlene skal ikke brukes til å krysssubsidere den økonomiske virksomheten. Et eksempel på det ville være kjøp av et instrument som kun skal brukes i oppdragsforskningen. En annen sak er at midlene kan brukes til å kjøpe et instrument som også benyttes i oppdragsforskningen, men da må man ta betalt for denne bruken.

Begrepet ikke-økonomisk virksomhet er ikke helt presist. Men det synes vanskelig å gi det et mer konkret innhold som er til nytte i forskriftssammenheng.

Et beløp som svarer til den formuesskatten forskningsinstituttet er blitt fritatt fra å betale i formuesskatt skal settes på en egen konto og det må kunne redegjøres for at midlene ”..er anvendt til ikke-økonomisk aktivitet”, jfr. § 2-36-(5) siste punktum. Intensjonen er formodentlig at det skal kunne godtgjøres at midlene ikke har blitt brukt til kryssubsidiering. Det har neppe vært meningen å kreve at midlene er brukt *opp* i det påfølgende skatteåret. Forskningsinstituttene bør kunne bruke midlene i den takt det er fornuftig å gjøre det, og ikke la forbruket bli styrt av en potensiell formuesskatt. For å unngå tvil om dette kunne man foreslå følgende formulering i § 2-36-(5) siste punktum:

Regnskapsføringen må innrettes slik at det fremgår at midlene på kontoen ikke er brukt til å finansiere økonomisk aktivitet ved forskningsinstituttet.

10. Overføring av fritatt formuesskatt til forskningsinstituttet

Normalordningen etter forskriften er at det beløpet instituttet slipper å betale i formuesskatt skal settes på egen konto og brukes til ikke-økonomiske formål. Når det gjelder formuesskatten som et forskningsinstitutt slipper å betale for aksjer i et forskningsinstitutt, er det i § 2-36-(6) lagt opp til en annen ordning. Det beløpet aksjonæren slipper å betale skal overføres forskningsinstituttet som er organisert som aksjeselskap, og settes inn på dennes konto for fritatt formuesskatt. Denne bestemmelsen står også i selve lovteksten.

Som det fremgår av avsnitt 6.2 vil en slik regel føre til en unødvendig og uheldig binding der stiftelsen som eier aksjene selv mottar basisbevilgning fra staten. Det er derfor foreslått at aksjer slike stiftelser har i forskningsinstitutter faller inn under bestemmelsen i § 2-36-(1), og ikke bestemmelsen i § 2-36-(4). Det betyr at skattefordelen ikke behøver å bli overført til aksjeselskapene etter § 2-36-(6)

Selv med den presiseringen av virkeområdet for bestemmelsen i § 2-36-(6) som er foreslått, synes bestemmelsen ikke godt fundert. Resultatet blir at forskningsinstituttet som eier aksjer får en økonomisk belastning som svarer til skatten, mens aksjeselskapet (som heller ikke har betalt formuesskatt tidligere) får en tilfeldig gevinst.

Det burde således ha vært tilstrekkelig med en bestemmelse om at stiftelsen skal bruke skattefritaksmidlene til ikke-økonomisk aktiviteter, enten hos seg selv eller i de underliggende aksjeselskapene.

En slik forskriftsbestemmelse innser vi imidlertid ville være i strid med loven, og ikke kan vedtas uten en lovendring.

Selv om man ikke får en fullt ut tilfredsstillende løsning slik loven er formulert, burde det være mulig å argumentere for at forskriften bør gi en viss fleksibilitet der skattefritaksmidlene stammer fra *flere* forskningsaksjeselskaper. Ordlyden i loven og i forskriftens § 2-36-(6) er utformet med tanke på den situasjonen at en stiftelse eier aksjer i *ett* forskningsselskap. Meningen med regelen er først og fremst at pengene skal ut av stiftelsen og til det forskningsutførende ledd.

Det er ikke noe formål å sikre at hvert av selskapene får sin proratariske del av forskningsmidlene. Det ville således ikke være i strid med lovens formål om stiftelsen fikk anledning til en strategisk disponering av skattefritaksmidlene der det eier aksjer i flere forskningsinstitutter. Og siden loven ikke omhandler denne situasjonen direkte, er det

forsvarlig å regulere forholdet i forskrift, slik som foreslått nedenfor. Til tross for den juridiske tvilen som er antydnet, anbefales det å foreslå følgende tillegg til forskriftens § 2-36-
(6):

(6) Stiftelse som er fritatt for formuesskatt etter fjerde ledd, plikter å overføre et beløp tilsvarende skattefordelen til et eller flere av forskningsinstituttene det eier aksjer i og som mottar basisbevilgning.

Vilkårene i femte ledd gjelder tilsvarende.

En overføring av skattefordelsmidlene til aksjeselskapene vil være en utdeling etter Stiftelseslovens § 19. Det gjelder få grenser for slike utdelinger, bare de er i samsvar med stiftelsens formål. Det å overføre midler til forskningsinstitutter som stiftelsen helt eller delvis eier anser vi normalt vil ligge innenfor formålet.

Vi stiller oss gjerne til disposisjon for utdyping av våre synspunkter dersom dette er ønskelig før siste hånd legges på forskriften.

Med vennlig hilsen

Paul Chaffey
(sign)
Adm direktør
Abelia

Tor G. Heggberget
(sign)
Styreleder
Forskningsinstituttene Felles Arena
FFA